

τὸν Γ. Ζορμπᾶν τὸν αὐτόν, ἀλλὰ λέγουν ὅτι εἷς ἀδελφός του ἐπαρενρέθη εἰς τὸ ρηθὲν πειρατικὸν πλοῖον.

5ον) Ἐὰν τὸ Δικαστήριον ἐθεωροῦσεν ὡς ἰσχυράς τὰς τοιαύτας μαρτυρίας (λογιζομένας εἰς ὅλα τὰ ἔθνη ἀπαράδεκτους), ἐγίνοντο εἰς τὴν παροῦσαν περίπτωσιν δύο ἐπακόλουθα:

α) Ἐπρεπε νὰ δεχθῇ καὶ τὰς ἐκ μέρους τοῦ Ζορμπᾶ παρουσιασθείσας ἰδιωτικὰς μαρτυρίας, αἱ ὁποῖαι δείχνουν, ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ρηθείσης διαρπαγῆς ὁ Ζορμπᾶς δὲν εἶχε κανὲν μίστικον, καὶ

β) Ὅτι ἡ κατὰ τοῦ Γεωργίου Ζορμπᾶ κατηγορία ἀναιρεῖτο καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν φωνὴν τῶν ναυτῶν, τῶν ἀτάκτως μαρτυρησάντων ἐκ μέρους τοῦ Κορωναίου καὶ ἔπιπτεν ἐπάνω εἰς τὸν ἀδελφόν του.

Ὅθεν τὸ Δικαστήριον ἀποφασίζει:

Ὅτι, ἐπειδὴ ἡ κατὰ τοῦ Γεωργίου Ζορμπᾶ κατηγορία δὲν ἀπεδείχθη, ἡ κατ' αὐτοῦ ἀπαίτησις τοῦ Κ. περὶ ἀποζημιώσεως ἀπορρίπτεται.

Διαφυλαττομένων τῶν δικαίων κατὰ τοῦ ἀγνώστου ἀδελφοῦ του, ὅταν ἤθελεν ἐναχθῇ καὶ τῶν τοῦ ἀδελφοῦ του πρὸς ὑπεράσπισιν ἑαυτοῦ.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν δευτέραν Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἰω. Γ. Γιαννετᾶς

Ὁ Γραμματεὺς

Ἐδουάρδος Μάσσων

N. Γ. Παγκαλάκης

Γεώργιος Ἀθανασίου

Καταχωρηθεῖσα μὲν ἀπαραλλάκτως μὲ τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διευθυνθὲν πρωτότυπον, ἐπικυρωθεῖσα δὲ κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 2324 διαταγὴν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ Γραμματεὺς

N. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 29

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Θεωρήσασα τὴν ἀπὸ 3 Αὐγούστου ἀναφορὰν τοῦ Π. Κενταύρου, ἐπιτρόπου τοῦ ἐν Τήνῳ κατοικοῦντος Ἀβραὰμ Γεωργίου, ὑπηκόου Ἰονικοῦ, παρουσιασθεῖσαν εἰς τὴν Προσωρινὴν Διοίκησιν τῆς Αἰγίνης καὶ ἀπὸ αὐτὴν διευθυνθεῖσαν εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο,

Θεωρήσασα τὸ ἀπὸ τὴν 28 Ἰουνίου 1828 ἔγγραφον τοῦ Ἀβραὰμ Γεωργίου, διὰ τοῦ ὁποίου κατασταίνει τὸν ἐν Αἰγίνῃ Π. Κένταυρον ἐπίτροπόν του, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν κατὰ τῶν Τουμπιωτῶν ἀγωγὴν του,

Θεωρήσασα τὴν ἀπὸ 7 Ὀκτωβρίου 1827 φορτωτικὴν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν φαίνεται, ὅτι ὁ ρηθεὶς Ἀβραὰμ Γεωργίου εἶχε φορτώσει ἐπὶ τοῦ βριγαντίνου «*Ἡ Παναγία Σπαρτιανή*», μὲ σημαίαν ρωσικὴν, τοῦ πλοιάρχου Νικηφόρου Καμεροπούλου, Ρώσου, εἰς παραλαβὴν τοῦ αὐτοῦ πλοιάρχου, ἓνα γρόπον περιέχοντα δωδεκάρια 2328 $\frac{1}{2}$, ἓνα γρόπον περιέχοντα κολωνᾶτα 1200, ἓνα γρόπον περιέχοντα στερλίνας 287 καὶ ἰσπανικὰς δόπιας 12,

Θεωρήσασα ἔγγραφον λεγόμενον ναυλοσυμφωνητικὸν τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1827, δι' οὗ ὁ Ἀβραὰμ Γεωργίου ἐν Τήνῳ ναυλῶνει τὸ ρηθὲν ρωσεμπορικὸν βριγαντίνον διὰ Θεσσαλονίκην, ὅπου νὰ φορτώσῃ σχοινιά καὶ καρφὶ καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Σύραν,

Θεωρήσασα τὴν ἀπὸ τὸν ρηθέντα πλοίαρχον Ρῶσον ἔκθεσιν εἰς τὸ ἐν Μυκόνῳ Αὐστριακὸν Προξενεῖον, τὴν 8 Ὀκτωβρίου 1827, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρει ὅτι ἐκασχέθη πλησίον τῆς Σκοπέλου ἀπὸ δύο περάματα καὶ ὠδηγήθη εἰς τὴν Γλώσσαν τῆς Σκοπέλου, ὅτι οἱ πειρᾶται ἐπῆραν τοὺς γρόπους καὶ χίλια διακόσια γρόσια ἀνήκοντα εἰς τὸν πλοίαρχον καὶ ὅτι ἐπαπειλήσαντές τον νὰ μὴ κινηθῇ ἐκ τοῦ τόπου, ὅπου ἦτον ἀραγμένος, δὲν ἄφησαν καμμίαν φυλακὴν εἰς τὸ πλοῖον διὰ νὰ τ' ἀπογυμνώσουν, ὅτι τὴν ἐπαύριον τὸ πρῶν ἀνοίχθη εἰς τὰ πανιὰ κ' ἐπέστρεψεν εἰς Τήνον, ὅπου κάμνει τὴν ἔκθεσίν του,

Θεωρήσασα ὅτι δὲν φανερώνει εἰς τὴν ρηθεῖσαν ἔκθεσιν, ἐὰν ἐγνώρισε κανένα τῶν πειρατῶν,

Θεωρήσασα τὴν ἄλλην ἀναφορὰν τῆς 28 Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ Κενταύρου, δι' ἧς κατηγορεῖ τὸν Κωνσταντῖνον Τουμπιώτην ὡς ὑπεύθυνον:

1ον) Καθ' ὃ κτήτορα τῶν δύο γυμνωσάντων τὸν Καμερόπουλον περαμάτων, διότι εἰς ἄλλην κρίσιν μεταξὺ Κουντούρη καὶ Τουμπιώτου ἀνεκαλύφθη ὅτι οὗτος ἦτο κτήτωρ δύο περαμάτων,

2ον) Διότι κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ὁ ρηθεὶς Τουμπιώτης ἦτον ἀρχηγὸς τῆς Γλώσσης.

3ον) Διότι, εὗρεθέντα διάφορα χρειώδη πλοίου εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ Τουμπιώτου παρὰ τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου Λόντου, ἄρα ταῦτα ἦσαν προῖον τῆς πειρατείας τῶν πλοίων του.

Θεωρήσασα μαρτυρικὸν γεγόμενον ἐν Τήνῳ τὴν 17 Αὐγούστου 1828 παρὰ Κωνσταντίνου Λεοντάρη καὶ Ἀναστασίου Δημητριάδου, οἵτινες μαρτυροῦν ὅτι περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ὀκτωβρίου, εὗρισκόμενοι εἰς τὴν Σκόπελον, ἤκουσαν ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς Γλώσσης ὅτι τὰ δύο περάματα εἶχαν διαταχθῇ ἀπὸ τὸν Κωνσταντῖνον Τουμπιώτην διὰ νὰ ἐφορμήσουν κατὰ τοῦ ρωσεμπορικοῦ πλοίου, ὅτι τοῦ ἤρπασαν τὰ κεφάλαια, ὅτι διὰ νυκτὸς ἔφυγε τὸ πλοῖον, ὅτι τὸ κατεδίωξαν, ἀλλὰ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ τὸ πιάσουν. Μαρτυροῦν οἱ ρηθέντες ἰδιωτικοὶ μάρτυρες ὅτι ἤκουσαν ταῦτα ἀπὸ τοὺς αὐτοὺς γυμνωτὰς Λιάπηδες.

Προσκαλέσασα τὸν ἐνάγοντα, ἂν ἔχῃ ἄλλο τι νὰ τὸ προσθέσῃ, ἀποκριθέντος αὐτοῦ ὅτι δὲν ἔχει κ' ἐξαιτήσαντος ἔκδοσιν ἀποφάσεως,

Ἡ Ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ:

1ον) Ὅτι εὐρίσκει πολλὰ παράδοξον καὶ τὴν προᾶξιν τοῦ φορτωτοῦ τῶν χρημάτων καὶ τὴν παρὰ τοῦ πλοίαρχου Καμεροπούλου ἐκτεθεῖσαν γύμνωσιν:

α) Διότι εἶν' ἀκατανόητον, πῶς χωρὶς ἀσφάλειαν (*sicurià*) ἤθελε φορτώσει ὁ Ἀβραὰμ Γεωργίου τὰ χρήματα, τὰ ὅποια αὐτὸς μὲν λέγει ὅτι ἐφόρτωσεν, ὁ δὲ πλοίαρχος ὅτι ἔλαβε εἰς ἓνα καιρὸν καθ' ὃν ἤκμαζεν ἡ πειρατεία, διὰ τόπον βρύνοντα ἀπὸ πειρατᾶς, ἐπὶ πλοίου ἀνικάνου εἰς ἀντίστασιν ἢ εἰς συμπλοκὴν καὶ χωρὶς συνοδείαν.

β) Διότι εἶν' ἀκατανόητον, πῶς τὸ πλοῖον τὸ ὅποῖον δὲν ἔπαθε ἄλλο τι, εἰμὴ μόνην καὶ μόνην τὴν γύμνωσιν τῶν χρημάτων, ἐγκαταλείφθη ἀπὸ τοὺς γυμνωτᾶς, χωρὶς οὗτοι ν' ἀφήσουν ἢ νὰ βάλουν εἰς αὐτὸ φυλακὴν, ἀφοῦ τὸ ἄραξαν, καὶ πῶς αὐτὸ ἔφυγεν ὄχι διὰ νυκτός, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν.

γ) Διότι, ἀφοῦ, ὡς αὐτὸς λέγει, τὸν ἐπῆραν τὰ χρήματα μόνον, ἐστοχάσθη νὰ φύγῃ ἡμέρας οὔσης μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του καὶ ὑπ' ὄψιν τῶν δύο περαμάτων.

Ἐπομένως ἡ ἀλήθεια τοῦ φορτίου τῶν χρημάτων εἶναι ὑποπτος. Ἐὰν δὲ τις ἐσπούδαζε νὰ τὸ πιστεύσῃ, ἤθελε προκύψει ἀκόμη ἄλλη ὑποψία, μήπως ἡ ριψοκίνδυνος φυγὴ ἡμέρας οὔσης καὶ ἄκρου κινδύνου τῆς ζωῆς, ἐγινε κυρίως διὰ τὴν διάσωσιν τῶν φορτωθέντων χρημάτων, καθότι ἴσως οἱ πειραταὶ ἀνέβαλαν τὴν εἰς τὸ πλοῖον ἔρευναν διὰ τὴν ἐπαύριον, νομίσαντες ἀσφαλῆ τὴν λείαν, ἀραχθεῖσαν καὶ φυλαττομένην παρὰ τῶν δύο περαμάτων.

2ον) Ὅπως ἂν ἔχῃ ἡ πιθανότης ἢ τὸ ἀπίθανον τοῦ πράγματος, ἡ Ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ ὅτι ὁ πλοίαρχος δὲν ἔχει νόμιμον ἀπόδειξιν, κ' ἐπομένως οὔτε ὁ ἐμφανιζόμενος διὰ τοὺς γρόπους του φορτωτής, διότι τὸ λεγόμενον ἐν θαλάσῃ δυστύχημα εἶν' ἀτελὲς ἔγγραφον, καθότι ἀπαιτεῖ ἡ δικαιοσύνη ν' ἀποδεικνύεται ἡ ἔκθεσις τοῦ πλοίαρχου καὶ νὰ ὑποβάλλεται εἰς ἐρωταπόκρισιν τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου. Ἡ ἐρωταπόκρισις δὲν ὑπάρχει οὔτ' ἐκτυλίσσεται ποτὲ ἡ ἀλήθεια, τὸ ὅποῖον εἶναι ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ ἐν θαλάσῃ δυστυχήματος, ὅταν ἀναγινωσκομένου τούτου πρὸς τὸν ναύτην, ἐρωτᾶται αὐτὸς ἂν ἐπιβεβαιωθῇ. Ἐξ ἐναντίας ἀπαιτοῦνται: α) Χωρίζεται ἐρωταποκρίσεις, β) Περὶ ὅλων τῶν ἀναφερομένων παρὰ τοῦ πλοίαρχου περιστάσεων καὶ χωρὶς νὰ κοινοποιῇται εἰς τὸν ἓνα ὅτι ἐξέθεσεν ὁ ἄλλος. Ὁ τηρηθεὶς τύπος εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐν θαλάσῃ δυστύχημα τὸ κατασταίνει παράνομον.

3ον) Ἡ Ἐπιτροπὴ ζητεῖ νὰ εἰσχωρήσῃ ἔτι μᾶλλον εἰς τὴν ὑπόθεσιν. Ὁ πλοίαρχος λέγει ὅτι οἱ γρόποι ἦσαν ἐσφραγισμένοι καὶ ὅτι τοὺς εἶχε κομμένους. Λέγει ὅμως ἐν ταύτῳ, ὅτι οἱ ναῦται, κυριευμένοι ἀπὸ φόβον, ἄλλοι ἐκρούβησαν κάτω καὶ ἄλλοι ἔμειναν ἐπάνω. Ὅθεν πῶς εἶδαν οἱ ὄντες κάτω μεταφερομένους τοὺς γρόπους ἀπὸ τὴν κάμεραν τοῦ πλοίαρχου; Πῶς οἱ κάτω καὶ οἱ ἐπάνω ἐγνώρισαν τὰ

σακκίδια; Πῶς ἐγνώρισαν ὅτι ἦσαν τ' αὐτὰ καὶ ὄχι ἄλλα προπαρασκευασμένα; Πῶς ἔμαθαν ὅτι ἐπεριεῖχαν τὸ εἶδος καὶ τὴν ποσότητα τῶν νομισμάτων, τὰ ὅποια περιγράφει ὁ πλοίαρχος εἰς τὴν ἔκθεσίν του;

4ον) Ἀλλὰ καὶ ἀθῶον καὶ σαφές καὶ ἀληθές ἂν ἦτο τὸ πρᾶγμα, διὰ τί ζητεῖται ὑπεύθυνος ὁ Τουμπιώτης; Λέγεται διότι ἦτο κτήτωρ τῶν δύο περαμάτων· διότι ἦτον ἀρχηγὸς τοῦ τόπου, ὅπου ὠδηγήθη τὸ πλοῖον· διότι δύο ἰδιωτικοὶ μάρτυρες ἐμαρτύρησαν ἀκούσαντες ἐξ ἄλλων μὴ ὀνομαζομένων καὶ λεγόντων, ὅτι ὁ Τουμπιώτης διέταξε τὴν γύμνωσιν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ ὅτι δὲν ἀπεδείχθη ὅτι ἦτο κτήτωρ καὶ διευθυντὴς δύο περαμάτων ἐν ἔργῳ. Δὲν ἀποδεικνύεται ἀπὸ καμμίαν ἀπόδειξιν παρουσιασθεῖσαν ἐν διηγήματι παρὰ τοῦ Π. Κενταύρου, ὅτι κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦτον ἀρχηγὸς τῆς Γλώσσης. Οὐτε ἀναφέρεται εἰς τὸ ἄλλο διήγημα (processo) τοῦ Κουντούρη, ὅτι τὸν Ὀκτώβριον 1827 ἦτον εἰς τὴν Σκόπελον ὁ Κωνσταντῖνος Τουμπιώτης, ἀρχηγὸς τοῦ Πανόρμου, καθότι ἡ τοῦ Κουντούρη ὑπόθεσις ἠκολούθησε τὴν 9 Ἰανουαρίου 1828. Οἱ δὲ οὕτω λεγόμενοι ἐξ ἀκοῆς μάρτυρες δὲν ἰσχύουν ποσῶς. Δὲν ὀνομάζουν τὰ πρόσωπα παρὰ τῶν ὁποίων ἤκουσαν, ὅθεν τὸ μαρτυρικὸν τοῦτο εἶναι ἄγνωστον εἰς τοὺς νόμους. Ἐὰν ἐνόμιζεν ἰσχύοντας τοὺς μάρτυρας αὐτοὺς, ἐχρεώσται νὰ τοὺς προτείνῃ εἰς τὸ Δικαστήριον, διὰ νὰ τοὺς καλέσῃ ἢ Ἐπιτροπὴ καὶ νὰ τοὺς ὑποβάλῃ εἰς ἐρωταπόκρισιν ἢ ν' ἀναθέσῃ τὴν ἐρωταπόκρισιν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου τῆς κατοικίας των. Τὸ νὰ προμηθεύεται ὁ ἐνάγων μαρτυρικὰ καὶ ἐξ ἀκοῆς καὶ ταῦτ' ἀτελῆ, τοῦτο ἐμφαίνει ἔλλειψιν δικαίου πρὸς ὑποστήριξιν τῆς κατηγορίας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ λοιπὸν ἀπορρίπτει τὴν κατὰ τοῦ Κωνσταντίνου Τουμπιώτου αἴτησιν τοῦ Ἀβραάμ Γεωργίου.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν ὀγδόην Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίῳ Δικαστηρίῳ Ἐπιτροπὴ

Ἰω. Γ. Γιαννετᾶς
Ἐδουάρδος Μάσσων
Γεώργιος Ἀθανασίου

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

Καταχωρηθεῖσα μὲν ἀπαραλλάκτως μὲ τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διευθυνθὲν πρωτότυπον, ἐπικυρωθεῖσα δὲ κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 2324 διαταγὴν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης